

သိုးဆောင်း

မုံဖြင်တွေလွယ်ထားတဲ့ချစ်သူ

နိဒါန်း

ဥက စုန်းအိုတစ်ကောင်ရဲ့ ဝတ်ရုံလို မည် :မည် :လှုပ်နေသည်။
မိုးစက်တွေ က ကောင်းကင်ကြီး ရေညှစ်ချသလို တဝေါဝေါနှင့် အဆက်မပြတ်။
ဝင်းခနဲ လက်သွားတတ်သည့် လှုပ်ကြိုး မျှင်တွေ ကိုပင် မြင်တွေ
နေရသေးသည်။
လေကြမ်းက ဘီလူးနမ်းသလို၊
မှော င်မည် :နေပေမဲ့ အသက်ပါလွန်းလှသည့် မိုးပြင်းညတစ်ည ဖြစ်သည်။

'သား'ဟူ၍ ကြောက်ခမန်းလိလိ အော်လိုက်သော မိခင် တစ်ယောက် ရဲ့
အော်သံ၊
'ဒိုင်း' ခနဲ ထွက်ပေါ်လာသည့် ထိခိုက်သံတစ်ချက်၊
မီးစုံဖွင့်ထားသည့် ကားတစ်စီး၊
သွေးပျက်မတတ် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သွားသော မိခင် တစ်ယောက် ရဲ့ ပြယုဂ်၊
မှော င်နှင့် မည် :မည် : မိုးရေထဲမှာ
နက်သော ညပေမို့ ပတ်ဝန်းကျင်က ရှင်းရှင်းလင်းလင်း၊
ထိုစဉ်မှာ ပင် ဟွန်းသံနှင့် အတူ ကားမီးရောင် တစ်ချက်က နောက်ပိုင်းမှ
ထွက်ပေါ်လာသည်။

တစ်ခါတုန်းက တက္ကသိုလ်တစ်ခုတွင် ပုံပြင်အရမ်းကြိုက်သော

ကျောင်းသူတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးလေသည်။ မည် မျှအထိ ကြိုက်သလဲဆိုလျှင် သူမကို စိတ်ဝင်စား၍ ရည်းစား ဖြစ်ရန် ကြိုး စားသူတိုင်းကို ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ပြောပြခိုင်းသည်။

ပုံပြင်လေး နာမည် က 'ယုန်နဲ့ လိပ် ဒုတိယပုံပြင်'။

ဒါပေမဲ့ မည် သည့်ကျောင်းသားကမျှ ထိုပုံပြင်ကို မှန်အောင် ပြောမပြနိုင်ကြ။

(ဝါ) သူမလက်ခံ နိုင်အောင် ပြောမပြနိုင်ကြချေ။

ထို့ကြောင့် မည် သူတစ်ဦး တစ်ယောက် မျှ သူမအချစ်ကို ရအောင်

မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပေ။

ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာ တော့ ထိုအစဉ်အလာကို လုံးဝရိုက်ချိုးပစ်လိုက်သော

ကျောင်းသားတစ်ဦး ပေါ်လာလေသည်။

နာမည် က 'ဝေဖြိုး '။

ကင်န်တင်းတစ်ခုက အသက်ရှူသံများ နှင့် လျှို့ဝှက်သည်းဖိုဆန်ဆန် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

'အခု ပြောမယ့် ပုံပြင်က ကျွန်တော် တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ကျောင်းမှာ သင်ခဲ့ရတဲ့ ယုန်နဲ့ပုံပြင်ရဲ့ အဆက်ပေါ့။ ခင်ဗျားပြောခိုင်းတဲ့ ယုန်နဲ့လိပ် ဒုတိယပုံပြင်လို့လည်း ပြောလို့ရပါတယ်။ ပထမပုံပြင်ထဲက အတိုင်း ယုန်နဲ့လိပ် အပြေးပြိုင်ကြတော့ ယုန်က ရှုံးသွားတယ်။ အဲဒီ မှာ တင် လိပ်အပေါင်းက အောင်ပွဲ ခံကြတာပေါ့။ ဒါ သူတို့ဘယ်လိုမျှ မျှောင်လင့်မထားတဲ့ အနိုင်လေ။ သူတို့ရဲ့ သမိုင်းမှာ လည်း ယုန်ကို နိုင်အောင် ပြေးနိုင်တယ်ဆိုတာ မှတ်ကျောက်တင် သွားပြီ။

တောအုပ်ထဲမှာ ရှိသမျှ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းကလည်း လိပ်တွေ ကို တအံ့အသြန်နဲ့ ဝိုင်းဝန်းချီးကျူး ကြတယ်။ လိပ်တွေ က သတ္တိရှိပြီး ဇွဲလည်းကောင်းကြတယ်ပေါ့။ ဒီပြိုင်ပွဲရဲ့ ရလဒ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး လိပ် တွေ ကိုလည်း အထင်မသေးရဲတော့ဘူး။

အဲဒီ အချိန်မှာ ယုန်တွေ ကတော့ လိပ်တွေ နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ။ ခေါင်းတောင် မဖော်နိုင်ကြဘူး တဲ့။ သူတို့အားလုံးကို ဝိုင်းဝန်းကဲ့ရဲ့ သံတွေ လည်း နေရာတိုင်းမှာ ကြားနေရတယ်။

အပျင်းကြီးတယ်။ ပြိုင်ဘက်ကို လျှော့တွက်တယ်။ အရှက်ကို မရှိကြဘူးနဲ့ စုံနေတာပဲတဲ့။ ဒီမှာ တင် ယုန်တွေ က တိုင်ပင်တယ်။ သူတို့ ဒီလိုအ ဖြစ်မခံနိုင်ကြဘူးလေ။ အနေးဆုံးလို့ သတ်မှတ်ထား တဲ့ သတ္တဝါတွေ က သူတို့ကို အနိုင်ယူပြီး တောအုပ်မှာ သမိုင်းသစ်တင် သွားတာကို လက်မခံနိုင်ကြ ဘူး။

အဲတော့ သူတို့က လိပ်နဲ့နောက်တစ်ကြိမ် အပြေးထပ်ပြိုင်ဖို့ တိုင်ပင်တယ်။ ပြီးတော့ ချက်ချင်း ပဲ သတင်းပို့လိုက်တယ်တဲ့။ ယုန်နဲ့ လိပ် နောက်တစ်ကြိမ် အပြေးထပ်ပြိုင်ကြမယ်ပေါ့။

ယုန်တွေ ရဲ့ စိန်ခေါ်မှု ကိုလည်း ကြားရော လိပ်တွေ ဘက်က ချက်ချင်း လက်မခံသေးဘူး။ စိန်ခေါ်သံကြားကြားချင်း လိပ်အပေါင်းက တိုင်ပင်တယ်။ ဒီပွဲမှာ သူတို့နိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာလည်း သူတို့ တော် လို့မဟုတ်ဘဲ ယုန်ရဲ့ ပေါ့လျော့မှု ဆိုတာ သိနေတာကိုး။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ် ဖြစ် ဒီတစ်ကြိမ်ပြိုင်ပွဲမှာ ယုန်က ထပ်အိပ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ ဒါဆိုသူတို့ အနိုင်ရဖို့ မသေချာတော့ဘူး။ အဲတော့ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ။ ယုန်တွေ ကတော့ လိပ်တွေ ရဲ့ အဖြေကို စောင့်ရတာ ခြေတကြွကြွပဲ။

နောက်တစ်နေ့မှာ တင်လိပ်တွေ ဘက်က အပြေးပြိုင်ဖို့ သဘောတူလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လိပ်တွေ ဘက်က တစ်ခုတောင်းဆိုတယ်။ ပြိုင်ရမယ့် ပြေးလမ်းကြောင်းနဲ့ ပန်းတိုင်ကို သူတို့ဘက်က သတ်မှတ်မယ်တဲ့။

ယုန်တွေ ကတော့ အပြေးထပ်ပြိုင်ရဖို့သာ ဆန္ဒစောနေလို့ ဘာမျှမစဉ်းစားတော့ဘူး။ လိပ်တွေ ဘက်က အဆိုကို ချက်ချင်း ပဲ သဘောတူလိုက်တယ်။ နောက်တော့ သူတို့နှစ် ဖက်တိုင်ပင်ပြီး ပြိုင်ပွဲနေ့ ကို သတ်မှတ်လိုက်ကြတယ်ပေါ့။

အပြေးပြိုင်မယ့်နေ့လည်း ရောက်ရော လာကြည့်မယ့် ပရိသတ်တွေ အများ ကြီးပဲတဲ့။ ပထမ အကြိမ်တုန်းကထက်ကို ပရိသတ်တွေ အများ ကြီး လာကြည့်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ မတူတော့ဘူး။ ပထမ အကြိမ်တုန်းကလို ပရိသတ်က ယုန်ဘက်မှာ ချည်း ရှိမနေတော့ဘူးလေ။ အခုတစ်ကြိမ်မှာ ပရိသတ်က နှစ် ဖက်မျှသွားပြီ။

ယုန်နဲ့လိပ် ပြိုင်ပွဲကွင်းဆီလည်း ဝင်ရော အော်ဟစ်အားပေးကြတဲ့အသံတွေ တစ်တောလုံးကို ညံ့သွားတာပဲတဲ့။ နှစ် ကောင်လုံး နေရာယူပြီးသွားတော့ လိပ်အကြီးအကဲက သူတို့ရှေ့ရောက်လာ တယ်။ ပြီးတော့ တာမထွက်ခင် စကားနည်းနည်း ပြောတယ်။

အဆွေယုန်နဲ့ အဆွေလိပ်တဲ့..... သင်တို့ နှစ် ယောက် အတွက် ယခုရပ်နေရာလမ်းဟာ သင်တို့ရဲ့ ပြေးလမ်းပါပဲ။ ဒီလမ်းရဲ့ အဆုံးမှာ သင်တို့အတွက် ပန်းတိုင်ရှိတယ်။ အဲဒီ ပန်းတိုင်ကို အရင် ဆုံးရောက်အောင် သွားနိုင်သူက ဒီပွဲအတွက် အနိုင်ရသူ ဖြစ်ပါတယ်လို့ ပြောပြီး လိပ်အကြီးအကဲက သူ့နေရာဆီ

ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ လိပ်အကြီးအကဲရဲ့ မျက်နှာမှာ ဘာမှန်းမသိတဲ့ အပြုံး တစ်ခုရှိနေတာကို ဘယ်သူမျှ သတိမထားမိလိုက်ကြဘူး။

ဒါဟာ ပြိုင်ပွဲဆီ အာရုံရောက်နေတာရယ်၊ လိပ်ကို အနိုင်ပြေးချင်နေတာရယ်ကြောင့် သတိလက် လွတ် ဖြစ်သွားရတဲ့ ယုန်တွေ ရဲ့ ချ .ယွင်းချက်ပေါ့။

တာဝန်ယူတတ်တယ်ဆိုရင်ပဲ ယုန်က အားသွန်ခွန်စိုက်ပြေးတာပေါ့။ ဒီပွဲကို သူအနိုင်ရမှ ဖြစ်မှာ ။ ဒါက သူ့အတွက်တင်မဟုတ်ဘူး။ သူတို့တစ်မျိုးလုံးအတွက်၊ ယုန်တွေ ရဲ့ သမိုင်းကြောင်း အတွက်ဆိုတဲ့ ဖိအားတွေ ရှိနေတယ်လေ။ လိပ် ကတော့ အေးဆေးပဲတဲ့။ ပထမပွဲတုန်းက ထက်တောင် စိတ်အေး လက်အေးနဲ့ ဖြည်းဖြည်းချင်း၊ တရွေ့ချင်း လှမ်းသွားနေတယ်လို့ ထင်မိတယ်။

ပြေးလာလိုက်တာ သိပ်မကြာပါဘူး။ ခဏလေးနဲ့ ယုန်ကပန်းတိုင်းကို လှမ်းမြင်နေရတဲ့ အကွာ အဝေးကို ရောက်လာတယ်။ အားပေးတဲ့ ပရိသတ်တွေ ကလည်း ဆူဆူညံညံလိုပေါ့။

‘ပြေးထားကွ ရောက်တော့မယ် သိပ်မလိုတော့ဘူး’

‘ယုန်ကွ’

‘ဒီပွဲမှာ ယုန်နိုင်မှာ ကွ။ ငါတို့ယုန်ပဲ နိုင်မှာ ကွ’

ယုန်ဘက်က အားပေးနေတဲ့ ပရိသတ်တွေ ဆူဆူညံညံသွားတယ်။ သူတို့တွေ လိပ်ကိုခံပြင်း နေကြပြီလေ။

ဒါပေမဲ့ လိပ်တွေ ဘက် ကတော့ ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ အနိုင်အရှုံးရလဒ်ကို ပြိုင်ပွဲမစခင်ကတည်းက ကြိုသိနေသလိုမျိုး၊ ထိမထင်အပြုံး တွေ နဲ့ ငြိမ်နေကြတယ်။ ‘စောင့်ကြည့်လိုက်’ ဆိုသည့် သဘောမျိုးပေါ့။

မကြာပါဘူး။ ပန်းတိုင်ရောက်ခါနီး ဆဲဆဲမှာ ပဲ အနိုင်အရှုံးက မထင်မှတ်တဲ့ အချ

အကွေ့ကနေ တစ်မျိုး ပြောင်းသွား ပါတယ်။ ယုန် ဘယ်လိုမှ ဆက်ပြေးလို့မရတော့ဘူး။
ပန်းတိုင်ဆိုတာလည်း မြင်နေ လျက်နဲ့ တစ်ပါးသူအတွက် ဖြစ်သွားရပါပြီ။

ဘာ ဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ယုန်ရဲ့ ပြေးလမ်းကြောင်းတည်တည်မှာ
ရေမြောင်းတစ်ခု ခံနေတယ်။ တော် တော် လည်း ကျယ်တော့ ယုန်ခမျာ ဘာမှ ဆက်လုပ် လို့
မရတော့ဘူး။ ခုန်ကူးလို့လည်း မရဘူး။ ရေထဲက ဖြတ်သွားဖို့ကျတော့လည်း
ရေမကူးတတ်တော့ ဒုက္ခရောက်ပြီပေါ့။

ပန်းတိုင်က ရေမြောင်းရဲ့ တစ်ဖက်မှာ ။ တကယ်မှ နီးနီးလေး။ ကုန်းပေါ်မှာ
ဆိုရင် ပန်းတိုင်ကို ခဏချင်းပဲ ရောက်သွားမှာ ပါ။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ လုံးဝကို သွားပြီ။

ဘယ်လိုဆက်လုပ် ရမလဲ စဉ်းစားပေမဲ့ အကြံကမထွက်ဘူး။ လမ်းကလည်း
ဒီတစ်လမ်းပဲရှိတာ။ နောက်တစ်လမ်းကနေ ပတ်သွားလို့လည်း မရဘူး။ ပြန်ပဲလှည့်ရမလား။
ဒီအတိုင်းပဲ ဆက်နေရမလား တစ်ကောင်တည်း ယောက် ယက်ခတ်နေတာနဲ့ အချိန်က တော်
တော် ကြာသွားတယ်။

စောင့်ကြည့်နေတဲ့ ပရိသတ်တွေ ကလည်း ယုန် ဘယ်အချိန်များ
ပန်းတိုင်ရောက်ပြီးအောင်ပွဲခံ မလဲ စောင့်ကြည့်နေကြတာပေါ့။ ဒီမှာ ယုန်က
ဒုက္ခအကြီးအကျယ်နဲ့ တွေ့ .နေပြီ။

ဒီလိုနဲ့ အတော် ကြီးကြာသွားချိန်မှာ ပဲ လိပ်က သူ့အနားကို ရောက်လာခဲ့တယ်။
ယုန်ကို တွေ့ .တွေ့ .ချင်းပဲ လိပ်က လှောင်ပြုံး လေးနဲ့ ခနဲ့တဲ့တဲ့ပြောတယ်။

‘အဆွေယုန်က ဘာလို့ ဆက်မသွားတာလဲဗျ။ ပန်းတိုင်ကို ရောက်တော့မှာ
ပဲဥစ္စာ။ ဘာလဲ..... ကျွန်ုပ်ကို စောင့်နေတာလား။ ဒါမှမဟုတ် ပြီးခဲ့တဲ့ပြိုင်ပွဲတုန်းကလိုပဲ
တစ်ရေး အိပ်ပြီး အခုမှ နိုးလာတာလား။’

လိပ်ရဲ့ မထိတထိ ရိလိုက်တဲ့စကားကို ကြားပေမယ့် ဒီအချိန်မှာ ယုန်ခမျာ
ဘာမှပြန်မပြောနိုင် ရှာဘူး။ သေချာတာ ကတော့ သူ လိပ်ကို ဒုတိယအကြိမ်
ထပ်ရှုံးသွားပြီလေ။ ဒီတစ်ခါလည်း သူတို့ရဲ့ ပေါ့လျော့မှု ပါပဲ။ လိပ်ကို အနိုင်လိုချင်တာနဲ့

ဘာကိုမျှ မစဉ်းစားခဲ့ဘူး။

လိပ်တွေ ဘက်က ပြေးလမ်းနဲ့ ပန်းတိုင်သတ်မှတ်မယ်ဆိုတာကို သဘောတူလိုက်တာကိုက သူတို့အမှာ ပဲ။ လိပ်တွေ အားလုံး ပူးပေါင်းပြီး ပြေးလမ်းပေါ်မှာ ရေအိုင်တစ်အိုင်တူးတယ်။ ပြီးတော့ ပန်းတိုင်ကို ရေအိုင်ရဲ့ တစ်ဖက်ခြမ်းမှာ သတ်မှတ်တယ်။ ကောက်ကျစ်တာ မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တော့ လိပ်တွေ ရဲ့ ဦးနှောက်က ချီးကျူး စရာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီပွဲအတွက်တော့ ယုန်တွေ ရဲ့ အရုံးက သေချာသွားပြီ လေ’

အဲဒီ အချိန်မှာ ပဲ တရွေ့ရွေ့သွားနေတဲ့ လိပ်က ယုန်ကိုကျော်ပြီး ရေအိုင်စပ်ကို ရောက်သွား တယ်။ ပြီးတော့ မျက်နှာကိုမော့ပြီး ဝံ့ကြွားတဲ့အပြုံး နဲ့ စကားတစ်ခွန်းပြောတယ်။ လိပ်ပြောသွားတဲ့ စကားလေးက အရမ်းလှတာပဲ။

‘အေးဆွယုန်..... ပြိုင်ပွဲတစ်ခုရဲ့ အနိုင်အရှုံးဆိုတာ သူ့ရဲ့ ဗီဇပေါ်မှာ လည်း မမူတည်ဘူး။ မနေမနား ကြိုး စားအားထုတ်ရတဲ့ ဝီရိယအပေါ်မှာ လည်း မမူတည်ဘူး။ သတ္တဝါအများ စု လက်ကိုင်ထား တတ်ကြတဲ့ ‘ကံ’ ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရပေါ်မှာ လည်း မူတည်တာ မဟုတ်ဘူး။ အရှုံးကို အနိုင် ဖြစ်အောင် လှည့်တတ်တဲ့သူရဲ့ အရည်အသွေးပေါ်မှာ ပဲ မူတည်တာပါတဲ့’

ပြီးတော့ လိပ်က ရေအိုင်ကိုကူးပြီး ပန်းတိုင်ဆီကို ရောက်သွားတယ်’

ပုံပြင်ဟုခေါ်သော စကားအရည်ကြီး ဆုံးသွားတော့ တိတ်ဆိတ်နေသော ကန်တင်းက အနည်း ငယ် အသက်ဝင်လာသယောင် ရှိသည်။

ထိုစဉ်မှာ ပဲ.....

‘ဒီပုံပြင်လေးရဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ကတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို အလျင်စလိုမချမိဖို့ ဆိုတာရယ်။ ပြိုင်ပွဲတစ်ခုအတွက် အဲဒီ ပြိုင်ပွဲနဲ့ ပတ်သတ်တဲ့ အရည်အချင်း ကိုယ့်မှာ နည်းနေရင်တောင် အားသာတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ နောက်အရည်အချင်းတစ်ခုနဲ့ ပြိုင်ပွဲရဲ့ အနိုင်အရှုံးကို ကိုယ်လိုသလို လှည့်ယူနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပဲ’

စကားဆုံးလျှင် ဆုံးသွားချင်းမှာ တော့ ပုံပြင်စကတည်းက တအံ့တဩ
ဖြစ်နေသော မိန်းကလေး တစ်ယောက် မှာ

‘ရှင်..... ရှင်.... ဒီပုံပြင်ကို ဘယ်ကရလာတာလဲ’

ဝေဖြိုးဆိုသော ကျောင်းသားမှာ လျှို့ဝှက်ပြုံး တစ်ခုကို ပီပီပြင်ပြင် ပြုံး
လိုက်သည်။

‘အဲဒီ မေးခွန်းက တို့နှစ် ယောက် ကြားမှာ မရှိဘူးလေ။ မင်းက
ပုံပြောခိုင်းတယ်။ မင်း ပြောခိုင်းတဲ့ ပုံပြင်ကို ငါကပြောတယ်။ အဲဒီ တော့ တို့နှစ် ယောက်
ကြားမှာ ရှိတာက ငါပြောလိုက်တဲ့ ပုံပြင် မှန်မမှန်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ’

ထိုစကားကြောင့် နားထောင်သူမိန်းကလေးမှာ
မျက်နှာတစ်ချက်ပျက်သွားလေသည်။ ပြီးတော့.....

‘ခက်တာက ပုံပြင်က မပြီးသေးဘူး’

‘သိထားပါတယ်။ ယုန်နဲ့ လိပ်ပုံပြင်က နောက်တစ်ပုဒ်ကျန်သေးတယ်။
မင်းအလိုဆိုရင်တော့ ယုန်နဲ့လိပ် တတိယပုံပြင်လို့ သတ်မှတ်မှာ ပေါ့’

မိန်းကလေးဘက်မှ နောက်တစ်ကြိမ် အံ့ဩမှု ကို တွေ့ ရသည်။

‘ကျွန်မပုံပြင်တွေ ကို အခုအချိန်အထိ မှန်အောင်ပြောနိုင်တဲ့သူ မရှိသေးဘူး’

‘ဒါလည်း သိထားပါတယ်။ ငါ ကတော့ ခွင်းချက်ပေါ့’

မိန်းကလေး၏ စကားသံမှာ မခံချင်မှု နှင့် စိန်ခေါ်မှု တို့ ရောစွက်ပါဝင်နေသလို
ထင်ရသည်။

‘ဒါ ကတော့ ပုံပြင်ကိုအစအဆုံးနားထောင်လိုက်ရတဲ့ မင်းက ပိုသိမှာ ပါ’

ပုံပြောသူ ဝေဖြိုး ဆိုသော ကျောင်းသား၏ မျက်လုံးနှင့် စကားသံများ တွင်
လည်း ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု တို့ ရာနှုန်းပြည့်ပါဝင်နေသည်။

‘ကျွန်မသိချင်တာက ဒီပုံပြင်တစ်ပုဒ်တည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မဆီမှာ ပုံပြင်တွေ အများ ကြီး ကျန်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပုံလာပြောသူတိုင်းက ပထမပုံပြင်မှာ တင် မှာ သွားကြလို့’

‘ငါ သဘောပေါက်တယ်’

လက်ကာကာ ပြောလိုက်သော ဝေဖြိုး စကားကြောင့် ပြောသူမိန်းကလေးမှာ စကားတို့ ရပ်သွား သည်။

‘နောက်ပြီး မင်းပြောခိုင်းမယ့် ပုံပြင်တွေ ကို အမှာ :အယွင်းမရှိ ပြောပြဖို့ စိတ်ဝင်စားနေတယ်’

မျက်လုံးချင်း ခဏတာဆုံ သွားပါသည်။ နှစ် ဦးစလုံးက လက်ဝင်းနေသော အကြည့်တွေ ကို လွန်လွန်ကျူး ကျူး သုံးထားကြသည်မို့ ကြည့်ရသည်မှာ ကျောပင်ချမ်း သွားလောက်သည်။ ထိုခဏ.....

‘ကျွန်မလည်း ရှင်ပြောပြမယ့် ပုံပြင်တွေ ကို နားထောင်ဖို့ စိတ်အရမ်းထက်သန်နေတယ် ဆိုရင် ရော’

‘ကောင်းပြီလေ..... မနက်ဖြန် ယုန်နဲ့လိပ် တတိယပုံပြင်ကို ငါ လာပြောပြမယ်’

ထို့နောက်မှာ တော့ ကန်တင်းတစ်ခုလုံးသည် ထိန်းချုပ်မှု အရှိန်အဝါကင်းလွတ်စွာ နဲ့ အသက်ဝင် သွားပါတော့သည်။ ဆိုင်အပြင်ဘက်သို့ ကျောင်းသား တစ်ယောက် မှာ လွယ်အိတ်ကို စလွယ်သိုင်းရင်း လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပုဆိုးကိုမရင်းနှင့် ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားနေသည်။

ကျောင်းသူ တစ်ယောက် ကတော့ ဆိုင်တွင် :မှနေ၍ ထိုကျောင်းသား၏ ကျောပြင်အား မမှိတ် မသုန် စိုက်ကြည့်နေပါသည်။

သူမနာမည် က ‘ပိုးကဗျာ’

